

בעניין: נועה דרוקר
 ע"י ב"כ עווה"ד גיא אופיר ו/או אדם ורדיה ו/או מתן עזרא
 מרחוב' כנרת 5 (מגדל ב.ס.ר 3, קומה 12), בני ברק, 5126237
 טל': 03-5323650 ; פקס': 03-5325691

התובעת

- נגד -

1. **יואב אליאסי**
מרח' יהודה הלוי 110, תל אביב
2. **דניאללה רוקח**
מרח' הסחלב 78, נתניה
3. **יניב מאיר לוי**
מרח' עופרה 921 עופרה
4. **יובל וזאנה**
מרח' רחל אמן 34, ירושלים
5. **סטניסלב קופולביץ'**
מרח' כצנלסון 1/140 גבעתיים
6. **אלדד שוהם**
מרח' הקוממיות 13, קרני שומרון
7. **אמיר דניאל**
מכפר ראש הניקра
8. **אברהם שמעון איפרגן**
מרח' וולפסון 17/47 רשל"ץ
9. **מתנהל יוסף בוסנאϊ**
מרח' שמאלי 8, אלעד
10. **ע.ג. (קטין כבן 16)**
באמצעות הוריו
11. **רחל בתיה סנס**
מרח' חטיבת גולני 15, עכו
12. **גיא אוחנה עוז**
מרח' חובבי ציון 6/40 תל אביב
13. **עמרי עמרם עוזר**
מרח' חסידה 3, קצרים
14. **רגב אדרבי**
מרח' התאנה 30, תל מונד
15. **יהושע לוי**
מרח' מבוא דב בר יקר 1414/22, ירושלים
16. **Facebook Ireland Limited.**
 ע"י ב"כ הרצוג פוקס נאמן, עורכי-דין (לפי ייפוי כוח מוגבל)
 מבית אסיה, רחוב ויצמן 4, תל אביב 6423904
 טל': 03-6966464 ; פקס': 03-6922020

הנתבעיםכתב הגנה מטעם

כתב הגנה מטעם Facebook Ireland

לכתב התביעה שהוגש נגדה על ידי התביעה ("ה התביעה") Facebook Ireland Limited (Facebook Ireland) מתכבד להגיש כתב הגנה

בבית המשפט הנכבד מתבקש לסלק על הסף את התביעה נגד Facebook Ireland, על כל העילות הנטען בה, ולהילופין – לדוחות אותה לגופה.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התביעה בהוצאה של Facebook Ireland ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

כל הדרישות בכתב הגנה זה הוסיף, אלא אם נאמר אחרת.

א. פתח דבר

1. התביעה, המתארת עצמה כסו-שף בפרסומות והפקות מזון, טוענת כי הנtau 1 פרסם על גבי שירות Facebook, "פוסט", אשר עודד את הנtau 2-15 לפרסם ביקורות שליליות בדף הפיסבוק העסקי של התביעה ("דף העסקי"), אשר בעקבותיו, פרסמו הנtau 2-15 תוכן שנטען לגבי כי הוא לשון הרע, וזאת על אף שאינם צרכו את שירותו התביעה. אין כל מחלוקת כי לנtau 1-15 אין כל קשר ל-*Facebook Ireland*. בקצירת האומר, לב המחלוקת הינו בעולות הנטען שביצעו הנtau 15-1, ולא Facebook Ireland.

2. על אף שאין עורין כי Facebook Ireland לא פרסמה את התוכן שבמחלukt, התביעה מבקשת בכל זאת להטיל אחירות על Facebook Ireland, ספקית שירות אירוח, לפי עילות התביעה הנטען הבאות: (1) לשון הרע; (2) הפרת זכות יוצרים; (3) פגיעה פרטיות; (4) הפרה של חוק השומרים, התשכ"ז-1967 ("חוק השומרים"); ו-(5) רשלנות.

3. האחריות שה התביעה מבקשת לייחס ל-*Facebook Ireland* נשענת, באופן חסר בסיס, על דוקטרינת "הודעה והסרה", קרי, כי Facebook Ireland לא הסירה תוכן ממשי נטען שפורסם על ידי נtau 2-15 בפלטפורמת Facebook. ואולם, מדובר בטענה מופרכת מיסודה: דוקטרינת "הודעה והסרה", לכל היותר, מטילה אחירות על מתווך ביןיהם, אך ורק מקום בו נמסרה למתווך הביניים הודעה הולמת בדבר תוכן שהינו בבירור בלתי חוקי (ובכך לכואורה כמה החובה להסיר תוכן שכזה), ואילו מתווך הביניים כשל מפעיל להסירו במהירות. אף לא אחד מהנסיבות שלעיל הוכח בכתב התביעה. התביעה לא טענה ולא צירפה כל הוכחה הממחישה כי היא דיווחה בפועל על התוכן שבמחלukt ל-*Facebook Ireland*, ומכל מקום, התוכן אינו מהויה לשון הרע מובהקת לכואורה, המקימה חובה, כביכול, על מתווך הביניים לפעול להסרתו של ביטוי חופשי.

4. ואכן, אין כל יסוד או הצדקה להטיל אחירות על *Facebook Ireland* בגין תוכן שפורסם על ידי נtau 15-1:

4.1. ראשית, אין להטיל על ספקי שירות אירוח, כדוגמת *Facebook Ireland*, אחירות ביחס לתוכן ממשי נטען שנוצר על ידי צדדים שלישיים ופורסם על גבי הפלטפורמה. ואכן, התביעה כולה מלבס עילה בלשון הרע כלפי *Facebook Ireland* תחת סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ח-1965 ("חוק איסור לשון הרע"), משעה שהחוק חל אך ורק על יצרני תוכן ועורכים (קרי, עיתונים, רדיו וטלוויזיה), ולא על מתווכי ביןיהם גרידא וספקי שירות אירוח, כדוגמת *Facebook Ireland*.

4.2. **שנייה**, וכפי שצוין לעיל, אףלו אם בית המשפט הנכבד יחיל את דוקטרינת "הודעה והסרה", כפי שדורשת התביעה, הרי שתביעה כזו הינה ממש חסרת בסיס, בהתחשב בכך שהتובעת מודה כי היא מעולם לא דיווחה ל- Facebook Ireland על הביקורת הכווצות הנטען שפורסמו בדף העסקי שלה. כך גם התוכן שלעצמם, אשר התביעה טוענת כי הינו בבירור בלתי חוקי, לא היה מקיים חובה על Facebook Ireland להסירו מהפלטפורמה שלה, אף אם הוא היה מדווח. התוכן המذبور בענייננו נזהה כביקורת לגיטימיות על עסקה של התביעה.

4.3. **שלישית**, בית המשפט הנכבד נעדר סמכות עניינית לדון בעילות התביעה הנטען בכתב התביעה ובנסיבות הנتابים מכוחן (פרט לעילת התביעה מכוח חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 ("חוק זכות יוצרים").

4.4. **רביעית**, דין של עילות התביעה שהעלתה התביעה נגד Facebook, הן מכוח חוק זכות יוצרים והן מכוח דברי حقיקה אחרים, להידוח על הסוף.

4.5. **חמישית**, בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את בקשת התביעה לצוים נגד Facebook Ireland, לאחר שהם עמודים ורחלבים יתר על המידה.

5. לבסוף, תובה התייחסותה של Facebook Ireland לסעיפי כתוב התביעה כסדרם.

ב. רקע עובדתי נדרש

6. Facebook Ireland הינה חברת פרטית זרה המאגדת באירלנד, ואשר מרכז עסקיה הוא בדבלין, אירלנד. Facebook Ireland מפעילה את שירות Facebook עבור כל המשתמשים מחוץ לארה"ב וקנדה, לרבות משתמשי Facebook בישראל.

7. שירות Facebook מאפשר לאנשים ליצור קהילה ולהפוך את העולם למקום פתוח ומקשור יותר. אנשים משתמשים בו- Facebook כדי לשמר על קשר עם חברים ומשפחותיהם, לגנות מה מתרחש בעולם, ולשתף ולבטא את מה שחשוב להם. נכון למועד זה, לשירות Facebook מעל ל-2 מיליארד משתמשים פעילים מדי חודש.

8. בהינתן 2 מיליארד המשתמשים הפעילים מדי חודש ומיליאוני (אם לא מיליארדי) פוסטים, תמונות, סרטיוני וידאו ותגובה אשר משתמשים אלו מפרסמים מדי יום, Facebook Ireland אינה יכולה, ואין זה סביר לצפות ממנה, לנתקט פעולה ביחס לתוכנים המפורטים בשירות Facebook, אלא אם התביעה מדוחה לה כראוי והינו בלתי חוקי באופן מובחן.

9. לפי הטעון בכתב התביעה, התביעה פרסמה פост פוליטי בדף פרופיל ה- Facebook האישי שלה. כשבה לאחר מכן, פרסם הנtabע 1 (הידוע בכינוי "הצל") את הפוסט הבא בפרופיל ה- Facebook שלו: "**תיכנסו לדף של נועה [הטבעת – הח"מ] ותפרגנו באיזה תגובה מהלב ואיזה כוכב בודד שידעו איזו נשמה טובת עומדת מאחוריו האוכל שהוא מוכרת**" (נספח ב' לכתב התביעה). הפוסט הנ"ל צורף לכתב התביעה, ואולם התביעה לא סיפקה כתובות URL ספציפית ביחס אליו.

10. התביעה טוענת, כי כתוצאה מהפוסט שפורסם נתבע 1, פורסמו "מאות" ביקורות שליליות שקריות (קרי, ביקורות שפורסמו על ידי משתמשים שלא צרכו את שירותה של התביעה) בדף העסקי שלה. ואולם, בכתב התביעה הטענה מתייחסת אך ורק לפוסטים שפורסמו על ידי נtabעים 2-15, ואינה מזכירה איזה מ"מאות" הפוסטים האחרים שהטבעת טוענת שהיו קיימים. התביעה אינה מספקת בכתב התביעה כתובות URL ספציפיות לביקורות שפורסמו על ידי הנtabעים 2-15.

11. התובעת טוענת כי היא דיוקנה על הפוסט שפורסם על ידי הנושא 1 ל- Facebook Ireland, בຄלים המכוונים ש- Facebook Ireland מעמידה לרשות משתמשיה, אולם Facebook Ireland לא מצאה כל הפרה ולא הסירה את הפוסט. חשוב לציין, כי התובעת אינה טוענת כי דיוקנה על אילו מה פוסטים שפורסםם על ידי הנושאים 2-15. ניתן כי התובעת הסירה את הדף העסקי שלה משירות Facebook מרצונה החופשי.

ג. טענות מקדימות

ג.1 כספקית שירות אירוח גרידא, Facebook Ireland אינה יכולה להיות אחראית בגין פרסומי לשון הרע של צדדים שלישיים

12. בסיסה, תביעה זו נשענת על טענת לשון הרע, והتובעת, משומם מה, מבקשת לראות ב- Facebook Ireland כאחראית ביחס לתוכן ממשיכן שפורסם על ידי צדדים שלישיים בפלטפורמת Facebook.

13. שירות Facebook הינו פלטפורמה חינמית המאפשרת לעל ל-2 מיליארד משתמשים מרחבי העולם לשמר על קשר ולשתף תכנים עם משפחה וחברים. Facebook אינה זו שפרסמת את התכנים של משתמשיה, אלא משתמש כפלטפורמה גרידא במסגרת משתמשים מתקשרים עם אחרים. משכך, התובעת אינה טוענת, ואני יכולה טועון, כי Facebook Ireland נושאת באחריות בגין יצירת ופרסום ה פוסטים שבמחלוקת.

14. אין כל בסיס בדיין הישראלי לראות ב- Facebook Ireland אחראית בגין התוכן המשיכן הנטען שפורסם על ידי צדדים שלישיים, שהרי חוק איסור לשון הרע אינו מחייב חבות על ספק שירות אירוח (מתוך) ניטראלי בגין תוכן שפורסם על ידי צדדים שלישיים בפלטפורמה שלו.

15. סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע קובע, כי אם "אמצעי תקשורת" מפרסם תוכן ממשיכן, ניתן לחיבר, בנסיבות מסוימות, את העורך ואת האחראי על "אמצעי התקשרות". ואולם, המונח "אמצעי תקשורת" פורש בחוק איסור לשון הרע כcosa הכלול עיתונים, רדיו וטלוויזיה טלוויזיה בלבד, ולא ספקיות שירותית אינטרנט, כדוגמת Facebook Ireland. יש בכך הגיוון – עיתונים ורדיו/טלוויזיה טלוויזיה הינם בעלי שליטה מלאה ופיקוח של התכנים המופצים על ידם, בעוד שספק השירות ניטראליים, כדוגמת Facebook Ireland, אינםשולטים או מפקחים אחר תוכן שנוצר על ידי משתמשים בטרם הוא מפורסם. משכך, הרצוונל שבהתלה אחוריות פוטנציאלית על מפרסמים, צדדים שלישיים, אינו יכול לחול, גם כעניין מעשי, על Facebook Ireland. ואכן, כפי שנפסק זה מכבר על ידי בית משפט רבים בישראל (וברחבי העולם), ספקית שירות אינטרנט ניטראלית אינה יכולה לשאת באחריות לתוכן שנוצר או פורסם על ידי משתמשיה. לכן, כעניין שבדין, Facebook Ireland אינה יכולה לשאת באחריות תחת חוק איסור לשון הרע¹.

16. וכך אכן קבעה הפסיקה. כך, לדוגמא, בת.א. (ת"א) 37692/03 סודרי נ' שטראיז (פורסם בנבו, 1.8.2005) ("עניין סודרי"), קבע בית המשפט (כבי השופט רות רונן), כי התובעת, אתר אינטרנט המארח קבוצות דיוון ("פורומים"), במסגרתם גולשי אינטרנט מחליפים דעתות בנושאים שונים, אינה עונה להגדרת "אמצעי תקשורת" הקבועה בסעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, ולפיכך אינה יכולה חוב באחריות בגין תוכנים ממשיכנים אשר פורסמו על ידי צד שלישי.

17. בדומה לנובעת בעניין סודרי, Facebook Ireland אינה "אמצעי תקשורת" כהגדרתו בסעיף 11 לחוק איסור לשון הרע. מספקת פלטפורמה מקוונת פסיבית גרידא, בה משתמשים

¹ יתרה מכך, Facebook Ireland אינה מהוות "מדפיס", "מוכר" או "مفיצ'" כהגדרתם בסעיף 12 לחוק איסור לשון הרע.

יכולים להעלות ולפרסם תוכן על מנת לשתפו עם חברים ובני משפחה. בדומה לאתר פורומים **בעניין סודרי**, Facebook Ireland אינה יכולה לשאת אחריות בגין פרסומיים ממשיכים לכאותה.

18. אכן, קיימים טעמי מדיניות חזקים, מדוע ספק שירות אירוח אינם צריכים להיות אחראים בגין תוכן בלתי חוקי נטען שפורסם על ידי צדדים שלישיים. אם ספק שירות אירוח יסרו תכנים מדוחים, המהווים פוטנציאלית ביוטי מוגן, רק על מנת להימנע מהאפשרות שהם יישאו באחריות בגין אירוח תוכן זה, אזי יצור הדבר "אפקט מצנן" על חופש הביטוי באינטרנט. זאת הסיבה, למשל, שגס באורה"ב וגם באיחוד האירופי, ספק שירותי אירוח מקבלים יחס שונה מהמפורטים העיקריים, ועומדות להם הגנות שונות מפני נשיאה באחריות עקב תכנים ממשיכים המפורטים בפלטפורמות Communications Decency Act 1996, 47 U.S.C. § 230(c) (ראה (Article 14 E-Commerce Directive (2001/31/EC) (USA) ;

19. לעומתם שבדין, אין זה אפשרי ואין זה ראוי להטיל אחריות ישירה על ספקים פלטפורמות אינטרנטית, כדוגמת Facebook, בגין המופיע בפלטפורמה שלהם.

2.6 Facebook Ireland אינה יכולה לשאת אחריות מכח דוקטרינת "הודעה והסרה" מכיוון שמדובר לא קיבלה הודעה על תוכן בלתי חוקי באופן מובהק

20. ראשית, דוקטרינת "הודעה והסרה" טרם עוגנה בישראל בחקיקה או בתקדים מחייב של בית המשפט העליון. לכן, דברינו מחייב את בית המשפט הנכבד לישם דוקטרינה זו. אף אחד מדברי החקיקה שהתוועת מצטטת, לא מטיל אחריות על מתווכת ביניהם בגין תוכן בלתי חוקי נטען שפורסם בפלטפורמה שלה על ידי צד שלישי.

21. עם זאת, גם אם בית המשפט הנכבד יחליט כי דוקטרינת "הודעה והסרה" צריכה לחול על ספקי אירוח, Facebook Ireland אינה יכולה להיות אחראית במקרה שלפנינו, כי (1) התוועת כולה מהראות כי היא אי פעם דיווחה על הפוסטים שפורסמו על ידי הנتابעים 2-15 ל-Facebook Ireland (ראה פרק ג.2.א להלן), ו- (2) מכל מקום, אף אחד מהטכנאים שפורסמו על ידי הנتابעים 1-15 הוא בלתי-חוקי בעליל (ראה פרק ג.2.ב להלן).

ג.2.א התוועת מודה כי מעולם לא דיווחה על פרסומי הנتابעים 2-15 ל-Facebook Ireland

22. בסעיף 43 לכתב התביעה, התוועת טוענת, כי היא **"ביקשה מפייסבוק להשיר את השיטופים הקולאים להחטיב את העמוד העסקי שלו"** וכי Facebook Ireland סירבה להסרים "היות כי לשיטתה הפרטומים אינם סותרים את תנאי השימוש של האתר". בכך, התוועת יוצרת את הרושם כאלו היא דיווחה ל-Facebook Ireland על כל הפרסומים נשוא התביעה. להוכחת טענה זו, התוועת צירפה לכתב התביעה את נספח "יט" האמור.

23. אולם, כפי שניתן להתרשם באופן ברור, נספח "יט" **אינו מתייחס לתוכן כלשהו שפורסם על ידי הנتابעים 2-15**.

24. בסעיפים 19-20 לכתב התביעה מצינית התוועת כי צילום המסך שבנספח "יט" מהווה מענה שקיבלה מטעם Facebook Ireland **ביחס לדיווחה, בכתב, על פרסומו של הנtabע ג**. אף מנוסח המענה המופיע בנספח "יט" עולה כי הוא מתייחס לפרסום יחיד ולא למספר פרסומיים. בלבד מספח זה, התוועת לא מכרפת כל ראייה אחרת ביחס לדיווחה על פרסומי הנتابעים 2-15 (לרבות העתקי פניות או דיווחים ביחס לפרסומיים אלו), ואף לא מספקת כל הסבר לכך.

– Facebook Ireland 25. אדרבא, בסעיף 19 לכתב התביעה טוענת התובעת, כי פניה "בבקשה שזו (Facebook Ireland) תשיר את פרסומו של הצליל אשר גורם להשתלהות בעמוד העסקי של התובעת". בנוספ', בסעיף 44 לכתב התביעה מצינית התובעת במפורש, כי "ביקשה מפייסבוק להסיר את הפרסום של נתבע מס' 1", מבלי שהיא מתייחסת כלל לפרסומי הנתבעות 2-15, ואך בסעיף 55 לכתב התביעה מצינית התובעת כי "שלחה הודעה דרישת להסרת הפרסום (ה)פוגعني שגורם לצבע הטורפים לפעול כנגדה...".

26. העובדה כי התובעת לא דיווחה על פרסומי הנתבעים 2-15 ל- Facebook Ireland, מונעת ממנה לעתור לבית המשפט הנכבד בטענה כי יש להטיל אחריות עקיפה על Facebook Ireland. התובעת אינה יכולה להסתמך על דיווח שלטענה ביצהה ביחס לפרסומו של הנתבע 1, משלא ידעה את Facebook Ireland ביחס לתוכן בלתי חוקי נטען אחר. בהעלאת טענה שכזו, התובעת מבקשת למעשה להטיל על Facebook Ireland (מתוך) חובת ניטור אקטיבית על מנת לבחון תוכן עתידי אשר הושפע, או שלא הושפע, מהפוסט שפרסם הנתבע 1. מדובר בתזואה שלא ניתן לשאת ובחובה פשוטה לא ניתן להטיל על ספק אירוח (הן משפטית והן מעשית) (ראה פסקה ג.5, סעיפים 60, 61 להלן).

ג.2.ב התוכן שבמחלוקת אינו בלתי חוקי באופן מובהק

27. בנוסף לכך, אין להטיל על Facebook Ireland אחריות, משום שהתוכן שבמחלוקת אינו לשון הרע מובהקת - אין דבר בתוכן שמחלוקת המאפשר למתוך ביןיהם, צד שלישי, ליטול את תפקידו של בית משפט ולהכריע בו בכפוף לחוק איסור לשון הרע.

28. איפלו באותו מקרים בהם בתים בישראל החלו את דוקטרינת "הודעה והסרה", הם קבעו כולם באופן אחד, כי התוכן נשוא המחלוקת צריך להיות בלתי חוקי באופן ברור וחד משמעי והספק **יהיה אחראי רק אם הפרסום פוגע ואסור באופן חד-משמעותי וניכר על-פניו** [ראה, למשל, ת.א. (שלום כי"ס) 00/7830 ארנון נ' אלישי (פורסם בנבו, 14.7.2002) ; ת.א. (שלום ת"א) 51859/06 ע"ד שמעון דיסקין' הוצאה עיתון הארץ בע"מ (פורסם בנבו, 28.10.2008)]. לא כך במקרה דנן.

29. עמידה באמת המידה כי התוכן יהיה בלתי חוקי באופן חד משמעי וניכר על פניו, הינה הכרחית למניעת הסרה כולנית של תוכן, אשר עלולה להוביל לצנזרה ולצמצום חופש הביתי. Facebook Ireland, כספקייה אירוח גרידא, אינה בעמדת ליתן הכרעה שיפוטית ביחס לתוכן ממשיך לכואורה. אף מקום בו אמרה עלולה להימצא כמשמעותה לכואורה, הרי שחוק איסור לשון הרע קבוע בסעיפים 13 ו-15, הגנות שונוות שעשוות לחול על אותו פרסום (לדוגמה, אמרה שהיא על פני הדברים לשון הרע, אינה בלתי חוקית אם הינה אמת ויש בה עניין ציבוררי). כספקייה אירוח ניטראלית, Facebook Ireland אינה יכולה ליטול את תפקידו של בית המשפט בהכרעה האם הגנות אלה חלות על התוכן שבמחלוקת.

ג.2.ב.1 התוכן שפורסם על ידי נתבע 1 אינו בלתי חוקי באופן מובהק

30. בעניינו, כלל לא ברור האם התוכן שפורסם על ידי הנתבע 1 מהויה בכלל לשון הרע.

31. הנתבע 1 פרסם כך: "**תיכנסו לדף של נועה ותפרגנו באיזה תגובה מהלב ואיזה כוכב בודד שידעו איזו נשמה טובת עומדת מאחוריו האוכל שהוא מוכרת**" (נספח ב' לכתב התביעה).

32. **שות דבר באמירה זו אינו מהויה לשון הרע, שלא לדבר על אמרה שהיא במוחה לשון הרע.** לכל היותר, אמרית הנתבע 1 הינה בעלת אופי סרקסטי, **אך סרקזם אינו לשון הרע**. יתר על כן, קיימות מספר הגנות תחת חוק איסור לשון הרע, כגון הגנת "אמת דברתי" או הבעת דעה בקשר לעניין ציבורי. אין אפשרותה של Facebook Ireland לקבוע אם הגנות אלה חלות על הנתבע 1.

33. לא ניתן לצפות מ-Facebook Ireland להפעיל שיקול דעת השמור לבית המשפט – ככלומר, לקבוע האם תוכן מסוים מהויה לשון הרע באופן מקום בו יתכן שקיימות הגנות מסוימות. מכיוון שהפוסט של הנושא 1 אינו באופן מובהק לשון הרע, לא הייתה ל-Facebook Ireland כל מחויבות להסיר אותו תחת דוקטרינת "הודעה והסרה".

ג.ב.2. התוכן שפורסם על ידי הנושאים 2-15 אינו בלתי חוקי באופן מובהק

34. התובעת טוענת כי פרסומי הנושאים 2-15 הינם בלתי חוקיים בעיליל מאחר שהם מהווים ביקורות שליליות על העסק שלו, על אף שהנושאים 2-15 מעולם לא צרכו את שירותה. ואולם, התובעת אינה טוענת (ואינה יכולה לטען) כי אלו מהביקורת שליליות הין בלתי חוקיות על פניהן. ודוק, אין זה אפשרי עבור משקיף חיצוני להכיר אם הביקורות הין ביקורות שליליות לגיטימיות, או שקריות.

35. באופן דומה, Facebook Ireland, כספקית שירות אירוח גרידא, אינה בעמדת הכריע האם הביקורות הן לגיטימיות או בלתי חוקיות על פניהן. כפי שהסביר לעיל, סעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע קובעים הגנות שונות מפני אחריות בלשון הרע, ו-Facebook Ireland אינה בעמדת הכריע האם ההגנות הללוחולות על הנושאים 2-15 – רק בית משפט יכול לעשות זאת, ובית המשפט טרם עשה זאת. משכך, על Facebook Ireland לא חלה כל חובה להסיר את הפוסטים שפורסמו על ידי הנושאים 2-15, אף אם הם דוחחו ל-Facebook Ireland (וכפי שהסביר לעיל, הם לא דוחחו).

36. כך למשל, בסעיף 33 לכתב התביעה, התובעת מצטטת מຕוך הפוסט של הנושא 10, כדלקמן: "הזמןתי לפני חודשיים וудין לא הגיע... מזעע". כראיה לעלבון לכואורה שחשחה התובעת ביחס לפרסום זה, היא טענה בסעיף 33 לכתב התביעה כי כלל אין ברשותה "בית ממך ואו טלפון להזמנות, כך שלא יתכן שהנושא 10 הזמין דבר מה מההתובעת לפני חודשיים או בכל זמן אחר".

37. עם כל הכבוד, אין זה סביר לצפות מ-Facebook Ireland, לדעת שלקוחות לא יכולים להזמין דבריהם מההתובעת. לא ניתן לצפות מ-Facebook Ireland להכיר את התנהלותו הפנימית של כל עסק אשר מפרסם בשירות Facebook. לכן, גם אם התובעת הייתה מדוחחת על הפרסום הזה ל-Facebook Ireland (דבר שהוא מודה כי לא עשתה), לא הייתה ל-Facebook Ireland שותך לקבע האם הפרסום הזה מהויה לשון הרע. אם בכלל, נראה כי זו ביקורת לגיטימית של לקוח מאוכזב. כפי שהסביר לעיל, לא יתכן ש-Facebook Ireland תהיה מצופה להסיר ביקורות שליליות רק כי הן לא מוצאות חן בעיני הנמען.

38. מאחר שההתובעת מודה כי היא לא דיווחה על התוכן אשר פורסם על ידי הנושאים 2-15, ומאהר שמכל מקום, אף לא אחד מהטכנאים הינו בלתי חוקי באופן מובהק, ברור שההתובעת כולה מהראות כי עומדת לה עילית תביעה רואיה כנגד Facebook Ireland תחת דוקטרינת "הודעה והסרה". על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לסלק את התביעה על הסף.

ג.3 בית המשפט הנכבד נעדר סמכות עניינית לדון בעילות התביעה המועלות על ידי התובעת, למעט עילית התביעה בגין חוק זכות יוצרים

39. כאמור בסעיף 51(א)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשנ"ד-1984 ("חוק בתי המשפט"), בית המשפט המחויזי נעדר סמכות עניינית לדון בתביעות אזרחיות, אשר הסעיף הכספי המבוקש בהן אינו עולה על 2,500,000 ל"ש; תביעות אלו יכולות להישמע רק בפני בית משפט השלום. החרג היחיד לכל זה, הרלוונטי ל התביעה דנו, הינו סמכותו של בית המשפט המחויזי לדון בתביעות "בענייני קניין רוחני" כהגדרת מונח זה בסעיף 40(4) לחוק בתי המשפט.

40. בעניינו, התובעת עותרת לחייב את הנتابעים כולם, ביחד ולחוד, בפיצוי בסך כולל של **400,000** ₪ (ראה סעיף 69 לכתב התביעה). המדובר בסכום הנמוך משמעותית מסך 2,500,000 ₪ המבוקש, על מנת להקנות לבית המשפט הנכבד את סמכותו לדון בעילות התביעה אונן מעלה התובעת, למעט עילת התביעה לפי חוק זכויות יוצרים (סעיפים 59-62 לכתב התביעה)².

41. בהתאם כאמור בפסקה, בית המשפט **можיב** לסלק על הסף את כל עילות התביעה אשר נעדר סמכות לדון בהן. כך לדוגמה, בבש"א (מחוזי י-ם) 8027/07 קראוס נ' ריקנר (פורסם בנבו, 3.2.2008), פסקה כי השופט אי' אפעל-גבי, כי בעוד שני הسعدים הראשונים מצויים בגדר סמכות העניינית של בית המשפט המחויז בהתאם לסעיף 40(4) לחוק בתיהם, הרי שהסמכות הענייניות לדון בתביעות לسعدים כספיים בגין לשון הרע ועגמת נפש, הינה לבית משפט השלום, וזאת שווי הسعد הכספי הנtabע [פס' 11-12 להחלטה]:

"כאשר כתוב התביעה כולל מספר סعدים, וכי אשר אין הسعدים כולם מצויים בסמכותו של בית משפט אחד, אין מנוס מניהול כמה הליכים בהתאם לסמכויות שלפי הسعدים... על התביעה, באופן שבו ערך אותה התביעה, להתברר בתביר**ם **שוניים** ... אני מוחקת את התביעה זו**לת** הסעיפים 43, 45 ו-48(ד) שהסמכות הענייניות לדון בהם נתונה**לב**ית המשפט המחויז."**

ראה גם בש"א (מחוזי ת"א) 14553/05 חרמוני מון שירוטי יופי בריאות והרזה בע"מ נ' שב (פורסם בנבו, 21.7.2005).

42. משבית המשפט הנכבד נעדר סמכות עניינית לדון בעילות התביעה, למעט עילות התביעה לפי חוק זכויות יוצרים, על עילות אלו **להימחק ככליל מכתב התביעה**.

ג. 4. דין התביעה נגד Facebook Ireland סילוק על הסף בכל אחת מעילות התביעה הנtabעות

43. כמפורט להלן, התובעת כולה מלבסט עילת התביעה נגד Facebook Ireland לפי (1) חוק זכויות יוצרים, (2) חוק השומרים או (3) חוק עוולות מסחריות. משכך, על בית המשפט הנכבד לסלק עילות התביעה אלו על הסף.

ג.4.א. היעדר עילה לפי דיני זכויות יוצרים

44. בהתאם לסעיף 47 לחוק זכויות יוצרים, הפרת זכויות יוצרים מתרכשת בעת שאחר, שאינו בעל זכויות היוצרים, עושה שימוש בזכות היוצרים של בעליו ללא הסכמה. בעל דין המעלת טענה בדבר הפרת זכויות יוצרים מהויב להראות כי: (1) הוא מחזיק בזכות יוצרים, ו(2) כי אחר העתיק, שידר או העמיד לרשות הציבור את יצירותיו המוגנת (ראה סעיף 11 לחוק זכויות יוצרים).

45. בעניינו, התובעת כולה מלהראות כי (1) היא מחזיקה בזכות יוצרים כלשהי, ו(2) כי אחר העתיק, העביר או העמיד לרשות הציבור את היצירה שהتبיעת מתימרת להחזיק בזכויות בה. ואכן, טענה היחידה של התביעה לענין הפרת זכויות היוצרים הנtabעת מתמצית בכך, שפיקורות הנtabעים 2-15, אשר הושארו בדף העסקי שלה, פגעו בה בדרך כלשהי מאחר שי"העמוד הינו יצירה וקניין רוחני שלה" (סעיף 62 לכתב התביעה). טענה עלומה ואמורפית זו אינה עומדת כלל וכלל בדרישת הסף לטענה בדבר הפרת זכויות יוצרים. ואכן, ברי כי מעשה כתיבת ביקורת גרידא בדף העסקי אינה מהווה העתקה, שידור או העמדה לרשות הציבור של זכויות יוצרים נטענות כלשהן, יהיו אשר יהיו.

² כפי שIOSBER בפרק ג.4.א. להלן, על בית המשפט הנכבד לסלק את טענות התביעה בדבר הפרת זכויות יוצרים על הסף, משהתובעת כולה מלבסט עילת התביעה בגין הפרת זכויות יוצרים.

46. מכל מקום, Facebook Ireland אינה יכולה לשאת באחריות בגין הפרת זכויות יוצרים נטענת מצד הנتابעים 15-2 מאחר **שהתובעת כשלה מלדוח על כל הפרה שפזו ל-** Facebook Ireland. כפי שהובחר לעיל, Facebook Ireland אינה יכולה לשאת באחריות בגין תוכן מפר אלא אם דוחה לה כראוי דבר קיומו ואי-חוקיותו של תוכן שכזה.

47. מאחר שתובעת כשלה (1) מלבס כי היא מחזיקה בזכות יוצרים; (2) מלהראות כי נتابעים 2-15 הפרו זכויות יוצרים נטענת; ו-(3) מלהראות כי היא אי פעם דיווחה על הפרת זכויות יוצרים נטענת ל- Facebook Ireland, על בית המשפט הנכבד לדחות על הסף כל טענת זכויות יוצרים המועלית על ידי התובעת נגד Facebook Ireland.

ג.4.ב היעדר עילה לפי חוק השומרים

48. חוק השומרים נועד לחול על החזקה פיזית של נכסים, בנסיבות בהן ל"שומר" **קיימת חזקה בזו המבוססת שליטה ממשית המקיים יכולת מעשית לפפקח על הנכס ולקיים את השמירה עליו** (ע"א 365/86 ארד חברה לביטוח בע"מ נ' ממ"ז – מסוף מטען תק-על 91(1), 526). בעניינו, התובעת כשלה מלהראות עילית תביעה נגד Facebook Ireland מכוח חוק השומרים, שני טעמים לפחות.

49. ראשית, חוק השומרים חל רק על נכסים פיזיים (ראה שירלי רנر **חוק השומרים 45-46** (1998); יהושע ויסמן **שמירת נכסים** מחקרי משפט טז (2001), עמ' 279). ברி כי דף עסקי בשירות Facebook אינו מהו "נכס מוחשי".

50. שנית, אף אם חוק השומרים היה חל על נכסים בלתי מוחשיים, כדוגמת חברות מדיה חברתית ו/או דפים עסקיים בחברנות מדיה חברתית (וברי כי הוא לא), Facebook Ireland אינה יכולה להיחשב כ"שומר" מאחר שתובעת, ולא Facebook Ireland, הינה בעלת השליטה על חברות והדף העסקי שלה בכל עת. ספק ארוח אין בעמדה "לפקח ולשמור" על חברות משתמשים אינדיבידואליים – אך ורק המשמש יכול לעשות זאת. בעניינו, ל- Facebook Ireland אין כל שליטה על חשבון המשתמש וכל חובה תחת חוק השומרים לפפקח ולהגן עליו מפני הפעולות שנטען כי נتابעים 2-15 ביצעו.

51. מאחר שתובעת כשלה מלהראות כי חוק השומרים חל על Facebook Ireland, על בית המשפט הנכבד לדחות טענה זו על הסף.

ג.4.ג היעדר עילה לפי חוק עולות מסחריות

52. סעיף 3 לחוק **עולות מסחריות**, התשנ"ט-1999 ("חוק **עולות מסחריות**") אוסר על עסק למנוע או להכביר, באופן לא הוגן, על גישת ליקויות, עובדים או סוכנים לモיצרים או שירותים של עסק אחר. בעניינו, התובעת טוענת שגואה לפיה זכאית לפיצוי מבעלי להוכיח כל נזק לפי סעיף 3 לחוק **עולות מסחריות** וזאת לאחר **שירשנותה ו/או מחדלה של פייסבוק הביבה על הגישה לעסק התובעת...**".

53. דינה של טענה השטחית והבלתי מבוססת של התובעת להידחות מאחר **שברור לחלוtin כי Facebook Ireland לא התערבה בעסק של התובעת**. Facebook Ireland לא פרסמה את התוכן נשוא התביעה, והتبיעה הסירה עצמה את הדף עסקי של משהות Facebook.

54. מדובר בטענה מופרכת נוספת אשר נועדה להטעות את בית המשפט הנכבד, ואין להתייר זאת.

ג.5 בקשת התביעה לצוים נגד Facebook Ireland, שלא כדין, מעורפלת ורחבה יתר על המידה

55. התביעה עותרת לבית המשפט הנכבד, לקבלת הוצאות הבאים: (א) להורות ל-Facebook Ireland להסיר את מלאה הפוסומים הפגעניים ו/או ביקורתיים נגד עסקה, מהדף העסקי שלה; (ב) לאסור על הנتابעים ו/או משתמשים אחרים להתחזות ללקוחותיה על מנת לפרסם ביקורת שלילית בעתיד; (ג) להורות ל-Facebook Ireland להשיב את הדף העסקי שלה לקדמותו, נכון ליום 31.7.2017, ובפרט להסיר את הדירוגים השיליליים והכוונים (פרק המבוא לכתב התביעה). דרישות אלו דינן סילוק על הסף מהטעמים המפורטים להלן.

56. ראשית, צו המנעה המבוקש על ידי התביעה הינו ערטילאי, כולני וגורף מדי. הלכה מבוססת הינה, כי בתם המשפט לא יתרכז בבקשתו למתן סעדים מעורפלים ובלתי מוקדים [ראה לעניין זה, למשל, בג"ץ 240/98 **עדالة – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט היהודי בישראל נ' השר לענייני דתות**, נב(5) 167, 181 (1998); ובג"ץ 1901/94 ח"כ לנDAO נ' **עיריית ירושלים**, פסקאות 11-12 לפסק דין של השופט זמיר (פורסם בנבו, 19.7.1994)].

"...כיוון שהסעד המבוקש מתיחס למספר גדול של מקרים אשר התרחשו במשך שנים שנה לפחות, בלי שבית המשפט יודע, או יכול לדעת, מה הנסיבות של כל מקרה, אין בית המשפט יכול לדעת מראש מה התוצאות הצפויות של הצו המבוקש. יתרון כי במקרים מסוימים, שאין לדעת את מספרם ואת מהותם, התוצאות יהיו בלתי צודקות ואולי אף בלתי חוקיות..."

צו כולני, על-פי טبعו, קשה לבצע ואף קשה לפקח ולברר אם בוצע, אם בוצע בנסיבות הרואה ואם בוצע ברاءו. בית המשפט אינו נוטה להוציא צו, בתחום **המשפט הציבורי** במו בתחום המשפט הפרטי, כאשר קיימים קושי מיוחד בפיקוח על ביצוע הצו.

57. בעניינו, התביעה עותרת לצו המורה ל-Facebook Ireland למנוע מכל משתמש לפרסם ביקורת מזוייפת ביחס לעסקה של התביעה, **לצמיות**. בבית הכבוד הרואו, בבית הכבוד הנכבד אין כל דרך לוודא כי צו כולני ו-absordi שכזה אכן נכון, ואף איןו יכול לפקח על צו שכזה על מנת לוודא כי התביעה מדוחת אך ורק על ביקורות שליליות לגיטימיות אשר היא מוצאת ללא מחמיאות. הטלת צו שכזה תוביל למספר מופרז של תביעות, מבלי לציין אפילו את חוסר הودאות שתשרור בקרב בית המשפט הנכבד ו- Facebook Ireland, אשר אינם בעמדת הקבע האם המשתמשים אשר פרסמו ביקורות שליליות נגד התביעה אכן צרכו את שירותה אם לאו. מטעם זה בלבד, על בית המשפט הנכבד לדחות את בקשהה של התביעה למתן צו מנעה.

58. שנית, הסעד המבוקש ידרוש מ-Facebook Ireland לנטר אקטיבית את מיליאוני (אם לא מיליארדי) פיסות התוכן המפורסמות מדי יום על ידי מעל ל-2 מיליארד משתמשים במגוון שפות, כדי לוודא כי ביקורות שליליות אינן מתפרסמות בנוגע לעסקה של התביעה.

59. מדובר בסעד שלא ניתן לעמוד בו משני טעמים עיקריים: (1) אין כל אמצעים מעשיים לסייעו אחר פיסות התוכן הללו על מנת לוודא כי אין מדובר בביקורות שקריות על עסקה של התביעה; (2) כפי שהובחר לעיל, גם אם לא-Facebook Ireland הייתה יכולה לנטר באופן אקטיבי אחר התוכן המפורסם בנוגע לעסקה של התביעה (וain לה יכולת כזו), אין לה כל דרך לדעת אילו מהביקורת הינה שקריות ואיילו פורסמו באופן לגיטימי על ידי לקוחות לא מרווחים. לפיכך, בהעדר צו שיפוטי הכלול כתובות URL ספציפיות המזהות תוכנים שבית המשפט יקבע כי אינם חוקיים (צו שהגדירה לא ניתן

להוציא ביחס לפוסטים עתידיים, אלא רק ביחס לפרסומים קיימים), הרי של Facebook Ireland אין כל דרך לזהות או להסיר תכנים על עסקה של התובעת.

60. **שלישית**, הטלת דרישת ניטור אקטיבי על Facebook Ireland הינה בניגוד לדין. פסיקת בתיהם המשפט דחתה במשפט את הדרישת כי ספקי אירוח "ינטרא" את הפלטפורמות שלהם, וקבעה כי ספקי שירותים אירוח נדרשים, לכל היותר, לפעול להסרת תוכן מפרק אשר מדווקה להם באופן הולם. ראה, למשל, ת.א. (מחוזי מרכז) 567-08-א.ל.י.ס אגודה להגנת יצירות סינמטוגרפיות (1993) בע"מ נ' רוטר.נט בע"מ (פורסם בנבון, 8.8.2001, בפס' 46 ואילך):

"sicomo של דבר, הכל הוא שבעל אתר אינו נושא באחריות להפרה תורמת בגין הימצאות קישור לאתר מפרק בפורומים המתנהלים באתר, אלא לאחר שנמסרה לו הודעה על הימצאות הקישור, והוא לא פועל במהירות הרואה להסרתו."

וראה גם ת.א. (מחוזי ת"א) 9540-10-ב.אין און ליין נ' אריא, פסקאות 45 ו-49 לפסק דין של השופטת אי שטמר (פורסם בנבון, 18.6.2013).

61. הפסיקת שניתנה בפרשת א.ל.י.ס ונימוקיה אינם ייחודיים לישראל. למעשה, בכל רחבי העולם, בתמי משפט ובתי מחוקקים קבעו בעקביות, כי ספקיות אירוח אינן יכולות להידרש לבצע פעולות אקטיביות של ניטור או סינוון תכנים המתפרסמים על ידי צדדים שלישיים, המשמשים בשירותיהם. ראה למשל:

61.1. **ארצות הברית**: *Zeran v. America Online, Inc.*, 129 F.3d 327 (4th Cir. 1997). בית המשפט הפדרלי לעערורים הכיר בכך שלא ניתן לדרוש מספקיות פלטפורמות אינטרנטיות לנקט באמצעות לצורך ניטור תכנים; וראה גם *UMG Recordings v. Shelter Capital Partners LLC*, 718 F.3d 1006 (9th Cir. 2013).

61.2. **האיחוד האירופי**: סעיף 15 לDIRECTIVE 2000/31/EC של האיחוד האירופי בעניין מסחר אלקטרוני (E-Commerce) אוסר על המדינות החברות באיחוד האירופי להטיל חובה כללית לניטור תכנים; וראה גם *C-70/10 Scarlet Extended SA v SABAM - Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL*, Court of Justice of the European Union (ECJ), 24 November 2011.

61.3. **ארגנטינה**: *Corte Suprema de Justicia de la Nación [CSJN] [National Supreme Court of Justice]*, 29/10/2014, "Rodriguez, Maria Belen c. Google, Inc. / daños - בית המשפט העליון בארגנטינה דחה חבות ניטור אקטיביות".

61.4. **ברזיל**: Brazilian Superior Court, Special Appeal no. 1.568.935/Rio de Janeiro (Justice RICARDO VILLAS BOAS, Date 04/05/2016) - בית המשפט פסק, כי ספק אינטרנט אינו נדרש לנטר את התוכן המופק על ידי משתמשים ברשות במטרה למנוע או לצנזר מראש את החשיפה לתוכנים פוגעניים נגד אדם מסוים.

61.5. **הודו**: 5 SCC 1 (2015) (*Shreya Singhal vs. Union of India*, 2015) - בית המשפט העליון פסק כי לספקיות שירותים אירוח אין כל חובה לנטר באופן אקטיבי את הפלטפורמות שלhn בחיפוש אחר תוכן בלתי חוקי; וראה גם סעיף 79 ל- *Information Technology Act*, 2000.

62. לאחר שהסעד המבוקש על ידי התובעת הינו (1) ערטילאי, כולני מדי וגורף ; (2) הינו בלתי ניתן לישום עבור Facebook Ireland ; ו-(3) מנוגד הון לדין הישראלי והוא לדין הבינלאומי, על ביהמ"ש הנכבד לדוחותו.

ד. התייחסות לטענות בכתב התביעה

63. מבלי לגרוע מהאמור לעיל ו/או מכל טענה אחרת העומדת ל-Facebook Ireland לפי כל דין, תתייחס Facebook Ireland ~~לטענות הנטען בכתב התביעה, לפי סדר הופעתן בכתב התביעה:~~

64. מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה, כל האמור בפתח כתב התביעה.

65. מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה, האמור בסעיפים 1-4 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי התובעת לא זיהתה את העמוד העסקי שלה באמצעות כתובת URL.

66. מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה, האמור בסעיפים 5-8 לכתב התביעה.

67. מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה, האמור בסעיפים 9-11 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין, כי בדף שירותי Facebook בהם מנהל הדף אפשר אופציית "דירוג", משתמשים יכולים לדרג את הדף באמצעות לחיצה על מספר כוכבים, וניתנו גם להוסיף ביקורת כתובה.

68. מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה, האמור בסעיפים 12-12 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרק ג.2 לעיל.

69. מוכחש, לרבות מחוסר רלוונטיות, האמור בסעיפים 36-40 לכתב התביעה (תחת הכותרת "אחריות פייסבוק לפרסומים").

70. מוכחש, לרבות מחוסר רלוונטיות, האמור בסעיפים 41-42 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרק ג.4.א לעיל.

71. מוכחש האמור בסעיפים 43-48 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרקים ג.1 ו-ג.2 לעיל.

72. מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה, האמור בסעיפים 55-58 (תחת הכותרת "הזדון שפרסום הנתבעים") לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרק ג' לעיל.

73. מוכחש האמור בסעיפים 59-72 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרק ג.4 לעיל. יתרה מכך, התובעת שלה מლצין את העובדות המקיימות כביכול איזו מעילות התביעה שהעלתה, ובמקום זאת הסתפקה בטענות עמומות אשר אין מלמדות כלל כי היא זכאית לسعدים להם היא עותרת. במקרים אחרות, טענות התביעה נעדרות פירות.

74. מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה, האמור בסעיפים 59-63 (תחת הכותרת "נזק התביעה") לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה מוכחשת כל טענה שהיא בדבר נזק כלשהו שנגרם ל התביעה, וכן כל טענה בדבר אחריותה של Facebook Ireland לנזק (מוכחש) כאמור. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרק ג.4.א לעיל.

75. מוכחש האמור בסעיפים 64-69 לכתב התביעה, לרבות זכותה של התובעת לקבל איזה מהסעדים המבוקשים במסגרתו, ולרבות סכום התביעה או איזה ממרכיביו.
76. מבלי לגרוע מן האמור לעיל, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרק ב' לעיל, וכן טען כי אין ליתן צו כנגד תוכן ו/או פרסום שלא נטען וזויה באופן ספציפי בתביעה וכי כל סעיף צריך להיות מופנה כנגד הנتابעים 1-15 בלבד.
77. מוכחש האמור בסעיף 70 לכתב התביעה לעניין סמכותו הענינית של ביהם"ש הנכבד. מבלי לגרוע מכליות ההכחשה, Facebook Ireland חוזרת על כל האמור בפרק ג.ג לעיל.
78. מוכחש האמור בסעיפים 71-72 לכתב התביעה.

ה. סוף דבר

79. טענות Facebook Ireland בכתב הגנה זה נטענות במצטבר ו/או לחילופין, לפי הקשר העניין והדבק הדברים.
80. טענה ו/או מסמך בכתב התביעה אשר Facebook Ireland לא הוזתה בהם במפורש, יש להאותם כሞচחים.
81. אין בטענה כלשהי של Facebook Ireland בכתב הגנה זה משומם קבלת נטל הראה והשכנוע, מקום שנטל זה מוטל על התובעת.
82. Facebook Ireland שומרת לעצמה את הזכות לתקן כתב הגנה זה ו/או להוסיף עליו טענות ככל שתתברר לה עובדות או טענות נוספות.
83. אשר על כן, ועל סמך כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לסלק את התביעה כנגד Facebook Ireland על הסף, ולמצער לגופה, ולהשיט על התובעת את הוצאותיה הריאליות של Facebook Ireland, לרבות שכר טרחת עוז.

פיני דואק, עו"ד
שי כגן, עו"ד
הרץ גור, פוקס, נאכון - עורכי דין
ב"כ Facebook Ireland

יעקב שרביט, עו"ד

היום, 28.2.2018